

SOMOGYI VADÁSZOK HÍRLEVELE

„Somogyország - Szarvasország”

A SOMOGY MEGYEI VADÁSZKAMARA ÉS A SOMOGY MEGYEI VADÁSZOK SZÖVETSÉGE LAPJA

In memoriam Dr. Boda Pál (1955–2020)

Több százan, rokonok, barátok, vadásztársak és ismerősök kísérték utolsó útjára Dr. Boda Pált 2020. augusztus 18-án Kaposváron, a Keleti temetőben. Az ősfák alatt az előző napi esők nyomán megült kora délelőtti pára enyhítette a nyári meleget, és volt valami kézzelfogható azon a délelőttön, ott a ravatalozó mellett. Ez pedig a csend volt, amelyről Széchenyi Zsigmond Csui! című könyvében a következőképpen ír:

„Csend kell ahhoz, hogy megérezzük a mindenséget, hogy meghallhassuk az örökkévalóság szavát. A Csend az örökkévalóság alkotórésze. A világ elmúlik, de a Csend megmarad, azért érezzük azt, hogy mérhetetlen erő és el nem érhető bölcsesség rejlik a Csendben.”

Ismét kialudt egy fény, elhamvadt egy gyertya és szegényebb lett a világ. Sötét, áthatolhatatlan és hideg az űr, amelyet Dr. Boda Pál hagyott maga után. Megint csak arra jutottam, hogy a Jóistennek odafent szüksége van rendes emberekre, így hát most is magához szólított egyet közülük. Ötöle búcsúzom most.

Az egyik legnehezebb dolog egy olyan embertől elköszönni, akit a barátunknak mondhattunk, akit nagyra becsülünk, és feltétel nélkül tisztelünk. Nehéz tollal írt

emlékezés ez, amihez az ad erőt, hogy fordított esetben ezt ő is megtenné. Életútját, pályája állomásait maradéktalanul összeszedni is sokkal nehezebb így, hogy szoros volt a kötelék. Dr. Boda Pál a barátom volt, és az általam egyik leginkább tisztelt ember, aki sokak elismerését vívta ki emberi kvalitásával, szakmai elhivatottságával, tudáson alapuló magabiztosságával és józan ítélőképességével. Bölcs és visszafogott ember volt, aki mindig és mindenre talált megnyugtató megoldást.

Az alapvető emberi értékeket előtérbe helyező, családszerető, a szeretteinek a biztonságát mindenkor megteremtő embernek ismertem őt meg.

Kaposváron született 1955. március 20-án, itt nevelkedett és itt is élt. Büszkén emlegette, hogy több generációs, eminens Táncsics gimnáziumos diák volt a megyeszékhelyen. A vadászatot szinte az anyatejjel szívta magába, hiszen már apai nagypapja, Dr. Boda Béla is vadászatot szerető ember és vadászbérlő volt a háború előtti időkben. Természetes volt, hogy édesapja is követte a nagypapa nyomdokait, majd a gyermek Boda Pálban is korán fölébredt a vadászat iránti szenvedély. Ezt az élethelyzetet megkapóan illusztrálja egy régi fénykép, ahol a három nemzedéknyi Boda együtt látható puskával a kezében – igaz, a legfiatalabb, Pali, körülbelül négyéves gyermekként még csak dugós puskát szorongat. Rendszeresen vitte magával a vadászatokra édesapja, akinek baráti körében olyan tanítómesterekre lelt, mint Dr. Bay Béla vívó olimpikon, vagy Páll Endre – akinek szárnyai alatt „lútte” első szalonkáját –, akiket életük végéig atyai jó barátaként tisztelt és szeretett. Ilyen tanítómesterektől nemcsak a vadászatot, de a vadászbecsületet, a vadászbarátságot és az etikus vadászatot is megtanulta. Saját bevallása szerint büszke volt arra, hogy az ifjú vadász korában az édesapjától kapott két fegyverrel vadászta végig az életét, ahogy arra is, hogy a három

Boda-generáció közel egy évszázadon át vadászott megszakítás nélkül a somogysárdi területen.

Annak ellenére, hogy a vadászat iránt már gyermekkorában elköteleződött, mégis apja nyomdokaiba lépett, és 1979-ben a Pécsi Tudományegyetem jogi karán szerzett diplomát. 1983-tól egyéni ügyvédként dolgozott, szakterülete a polgári jog volt, azon belül pedig a vadászati jog volt a specialitása. 1990 és 2010 között a Somogy Megyei Ügyvédi Kamara Fegyelmi Bizottságának elnöke, 1994-től a Somogy Megyei Területi Választási Bizottság alelnöke lett, 1995-től a Kaposvári Polgári Casino tagja volt. 1996-tól 2008-ig az Igazságügyi Minisztérium Jogi Szakvizsgabizottság, 2013-tól pedig a Nemzeti Választási Bizottság tagja volt.

Jogi pályája felívelése közben mindvégig szenvedélyesen vadászott. 2000-ben édesapja utódjaként lett a Somogysárdi Nyíres vadásztársaság elnöke, 2009-ben pedig az OMVK Somogy megyei Területi Szervezetének elnökévé választották.

Jogászai és vadászati pályafutása alatt munkásságát a következő elismerésekkel illették: Pécsi Tudományegyetem Emlékérme (1979), Somogy Polgáraiért Díj (2003), Nimród Vadászérem (2008), Magyar Vadászatért Érdemérem (2017).

Tizenegy évvel ezelőtt kerültünk közeli kapcsolatba, amikor a Vadászkamara megyei elnökévé választottuk, bízva abban, hogy vezetésével a Kamara irányt tud váltani. Közel három cikluson átívelő elnöklése alatt nem csak a szolgáltató jellegű Kamara megvalósítása kötődik a nevéhez, hanem a vadászati érdekképviseletek összehangolt megyei működése is többek között az ő kivételes kompromisszumkészségének köszönhető. Munkahelyi vezetőként emberséges, kiváló irányítói kvalitásokkal megáldott ember volt, aki feltétel nélkül élvezte az általa koordinált

elnökség, valamint a megyei küldöttgyűlés bizalmát és támogatását. Barátnak olyan volt, akire mindig és minden helyzetben lehetett számítani, aki számára az adott szó legalább akkora kötelezettséget jelentett, mint az írott kötelezettségvállalás.

Csodáltam a nyugalmat, ami áradt belőle, és a precizitást, amivel mindig a legjobbra törekedett és soha nem adta alább. Többször voltam vele bíróságon egy tárgyalóteremben, ahol kezdetben nem értettem, hogy most miért nem emeli fel a szavát? Ebben a pillanatban kellene jogi képviselőként az asztalra csapnia, mint ahogyan az a filmekben van! Aztán rájöttem. Ő csak ült, hallgatta a tárgyalást, összefonta karjait és maga elé nézett a legnagyobb nyugalommal. Azóta tudom, hogy ekkor fogalmazta meg azt a csendes, különösebb hangsúly és hangszín nélkül előadott három kimért mondatát, amitől legtöbbször eldőlt a tárgyalás kimenetele.

Vadászaton vagy baráti társaságban, egy kártyapartin, egy idő után minden figyelmem ráirányult: páratlan és pontos történelmi ismeretein alapuló anekdotái, vicces elbeszélései még nagyon sokáig idézett klasszikusok lesznek azon szerencsések körében, akik hallgathatták őt.

Az utóbbi időben sokat gyengélkedett. Visszavonult az aktív életviteltől, 2018–2019-ben lemondott minden addig betöltött tisztségéről, nyugdíjba vonult és a vadászatot is abbahagyta. A Vadászkamara és a Va-

dászsövetség sorsát, az érdekképviselési munkát, a vadászok és a vadásztársaságok mindennapi gondjait viszont nagyon, talán túlságosan is a szíven viselte. Nemrég még megyei vadászati múzeumot álmodtunk Kaposvár belvárosába, ifjúsági gyermektábort a Zaranyi erdőbe, megyei vadásznapot a Világkiállítás vidéki rendezvényeként 2021-ben. Mindez most már nélküle fog megvalósulni, de mindig emlékezünk rá, hogy ezekben marandót alkotott.

Mielőtt végérvényesen kórházba került, megosztotta velem egy utolsó életbőlcsességét, azt mondta: „Addig vadász, addig utazz, és addig használd ki a lehetőségeket, amíg fiatal vagy.... tudom, hogy nem ilyen vagy, de én sem használtam ki, csak mindig dolgoztam. Aztán a kor előrehaladtával és az egészség megromlásával most már nem is tehetem...”

A kórházból még felhívott és azt mondta: én már nem megyek haza innen. Tiltakoztam a megadás ellen, de Ő érezte a hívó szót és briliáns elméjével felismerte az elkerülhetetlent.

Személyében távozott a szerető férj, a gondos családapa, a nagypapa, a testvér, a vadásztárs, és a barát. Gyászolja a családja, gyászolja a Vadászkamara és Somogy megye vadásztársadalma. Búcsúzik Tőle a Somogyvárdi Nyíres Vadásztársaság és a Mikei Földtulajdonosok Vadásztársasága.

Köszönöm mindazoknak, akik egy emberként mellette álltak az utolsó pillanatig

és mindent, de mindent megtettek azért, hogy ez ne így alakuljon. Most az a feladatunk, hogy próbáljuk felfogni a felfoghatatlant és kérjük az időt, segítsen nekünk. Segítsen enyhíteni a mérhetetlen fájdalmat és az ürt, de segítsen majd visszaemlékezni és soha nem feledni a közünk távozót.

Ahhoz, hogy el tudjuk fogadni a most még elfogadhatatlant, erőre van szükségünk, mindannyiunknak. Adjon erőt a gondolat, hogy Dr. Boda Pál már jó helyen van. Azokon a távoli vadászmezőkön, igazvadászként újra együtt vadászik nagyapjával, édesapjával és egykori mentoraival, Dr. Bay Bélával és Páll Endrével.

Kedves Pali! A megyei Vadászkamara és a Somogy Megyei Vadászok Szövetsége tisztségviselőjeként, azok elnökségeinek felhatalmazásával, Somogy megye vadásztársadalmának nevében búcsúszom el Tőled. Barátodként pedig egy Fekete István idézettel, az író Búcsú című verséből:

*„Elmegy lassan a berek, az erdő,
El a nádas, a tél, a nyár.
A hegy, a völgy, a nappal és az éjjel,
A szemem látta egész határ.*

*Elmegy? Talán mégsem egészen,
Meglátom tán az örök vízen,
Hiszen a Szépség maga az Isten.
S lelkemben ott lesz: hiszem, hiszem!”*

Isten nyugtasson!

Kemenszky Péter

Somogyország vadászati kincsei

A 2021-es év a vadászat népszerűsítésének szempontjából kiemelkedő év lesz, hiszen ekkor kerül megrendezésre Magyarországon, Budapesten az „Egy a természettel” Nemzetközi Vadászati és Természeti Világkiállítás valamint egy ehhez kapcsolódó rendezvénysorozat, amelynek hatásai csak az 1971-es nemzetközi Vadászati Világkiállítás sikeréhez lesznek foghatóak.

A kiállítás és a hozzá kapcsolódó programsorozat nem csak Budapesten lesz megtekinthető, hanem különböző vidéki helyszínekkel is kiegészül. Kaposvár kitüntetett szerepet fog ebben kapni, hiszen itt megépítésre kerül a budapesti programsorozat előrendezvényeként egy vadászati

kiállítás, amely Somogyország vadászati kincseit, köztük a kiváló minőségű somogyi szarvasállományt fogja bemutatni.

A vadászat helyi népszerűsítésében ennek a kiállításnak óriási szerep jut, ugyanis felhívja az ifjúság figyelmét a vadászatra, a természetszeretetre és a vadgazdálkodás kiemelkedő hagyományainak folytatására. Ezt a lehetőséget felismerve, az Országos Magyar Vadászkamara Somogy megyei Területi Szervezete összeállított egy sikeres pályázati anyagot annak érdekében, hogy a Rippl-Rónai Múzeum munkatársaival együttműködve létrejöjjön Kaposváron egy vadászati bemutató és oktató terem.

A kiállítás előkészületei már 2019-es év végén elkezdődtek, helye a múzeum Anker-

házi patinás kiállítótermében (Kaposvár Fő utca 12.) lesz, mintegy 300 négyzetméteren.

Minden ilyen nagyszabású kiállítás egy jó ötlettel kezdődik, sok-sok tervező munkával folytatódik és számos szakember team munkájának az eredménye. A kiállítás forgatókönyvének elkészítését a

vadászkamara munkatársai †Dr. Boda Pál, Kemenszky Péter, Máj Péter, Pomázi Ágoston, Sulyán Szabolcsné, valamint a Rippl-Rónai Múzeum munkatársai Körtési Gábor és Ábrahám Levente vállalták.

A forgatókönyv alapján tegyünk most egy képzeletbeli sétát a kiállításon, bemutatva a legfontosabb attrakciókat: belépve a kiállítási térbe rögtön a vadászat egyik emblemikus építményével, egy magaslessel találkozunk. Ez az építmény ráhangolja a látogatókat, különösen a fiatalokat, hogy ne a lépcsőkön, hanem a magaslesre felvezető létrán másszanak fel a kiállításnak helyet adó, félemeleti szintre.

A kiállító tér első felében a látogatók megismerkedhetnek az 1971-es Vadászati Világkiállítás ma már történeti jelentőségű fotóival, dokumentumaival, az „Egy a természettel” programsorozat céljaival. Ezt követik azok a jelentős vadászati, vadgazdálkodási munkássággal rendelkező somogyi vadászok, portréi (Dr. Studinka László, Páll Endre, Dr. Galamb Gábor, Dr. Bod Lajos, Dr. Boda Pál), akik Somogyország Európaszerte ismert vadállományát gondozták – méltó hírnevet szerezve a megyének – ,vagy sokat tettek a vadászat pozitív társadalmi elfogadottságáért. Itt kerül bemutatásra egy vadászházi enteriőr is. Az egész kiállításon végigvonul az interaktivitás, mivel a bemutatott tárgyi anyagok mellett jelentős mennyiségű információt (fotókat, kisfilmeket és hanganyagokat) fognak elhelyezni a rendezők az egyes kiállítási terek tabletjein. A következő kiállítási rész fő attrakciójaként a somogyi világrekorder, vagy kiemelkedő gímszarvas trófeák (Lábod (Auloch) 1967, Gamás 1968, Pusztakovácsi 1981, Lábod 2001, Vörösalma 2002) hiteles másolatai várnak bennünket. Ezek az egyenként is hatalmas értéket képviselő trófeák olyan jelentős nemzeti kincset képeznek, hogy az eredeti példányokat Budapesten a Magyar Mezőgazdasági Múzeum Vadászati Gyűjteményében őrzik, ezért a kiállításban csupán másolatok formájában tudjuk prezentálni azokat.

A helyiség hátsó részében a hazai solymászat története, a hagyományok napjainkban történő megőrzése, vadászmadarai (héja, vándorsólyom, Feldegg-sólyom, stb. - preparátumok formájában), valamint használati eszközei kerülnek bemutatásra. Szintén itt mutatjuk be a vadászatban az ember leghűségesebb segítőjét, a különféle vadászkutyafajtákat is.

A következő helyiségbe lépve a kiállítótér egyik felében a vadászható szárnyas apróvad- (vitriben), míg másik felében a szőrmés apróvadfajok preparátumai (dobogón, vitriben) tekinthetők meg. Madarak esetében a vadászható és invazív fajok mellett bemutatásra kerülnek az elmúlt 10-15 évben védetté nyilvánított, korábban vadászható fajok (csörgő réce, bőjtő réce, barátréce, kerceréce) is. Emlősök esetében a vadászható és invazív fajok mellett kiállítunk olyan védett, közel azonos kinézetű fajokat is, amelyek könnyen összetéveszthetők vadászható fajokkal (nyest-nyuszt különbségek szemléltetése).

Talán a kiállítás leglátványosabb része lesz a Somogyban előforduló nagyvadfajok (a kiállítás fő látványelemeként egy kapitális méretű, bőgő gímszarvas bika, érdekességként pedig a hagyományos színezetű mellett bemutatott, fehér őzbak) szolgálnak látványosságként. A preparátumok mindegyike külön a fajra jellemző élőhelyet bemutató, dobogóra épített diorámában (kb. 1,5-3 m2 alapterületű, a térértet növelő, hajlított háttérű bokszokban, foltokban megépített élőhellyel), figyelhető meg. A preparátumok mellett állatszőr simogató és lábnyom minta (süllyesztett fiókokban) kerül elhelyezésre.

A kiállítás végén, az interaktív foglalkoztató helyiségbe érkezve, nemcsak a szakmabeli, hanem a teljesen laikus látogatók számára is aktív kapcsolódási lehetőséget biztosító virtuális vadászatra (lézeres céllovészetre) nyílik lehetőség. Ehhez kapcsolódóan vitrinekben elhelyezett tárgyi anyagok (antik és napjainkban használatos vadászfegyverek, lőszerek, stb.) is bemutatásra kerülnek.

A modern technika mellett a hagyományos, fából készített játékokra (memória, kirakó, stb.) is nagy hangsúlyt kívánunk fektetni.

A kiállítás hosszan elnyúló munkálatai során hatalmas veszteség érte a szervezőket, kiállítás-rendezőket, hiszen a kiállítás egyik megálmodója, forgatókönyvírója Dr. Boda Pál 2020 nyarán elhunyt. Kiemelkedő vadászati – szervező tevékenységének méltóképpen tiszteleg ez a hiánypótló kiállítás, hiszen Somogy megye világ színvonalú, páratlan vadászati értékeit, vadgazdálkodását, valamint a vadászat élményét hivatott bemutatni a fiatalok és a természet szerető emberek számára. A kiállítás forgatókönyvének összeállításában adott útmutatásaiban egy nagyszerű embert és alapos tudással rendelkező természet szerető vadászt ismerhettünk meg. A szervezők és kiállítás-rendezők ígérik, hogy tovább folytatják a munkát és a fiatal vadászoknak, oktatási intézményeknek, családoknak, a Kaposvárra látogató turistáknak bemutatják Somogyország gazdag vadászati kincseit a 2021 tavaszán megnyíló kiállításon.

Körtési Gábor, Dr. Ábrahám Levente

Az Anker Ház kiállítótermének bejárata

Sárga vizslától a Magyar Vizslák Világszövetségéig

Magyarországon a vizsla céltudatosan, irányított tenyésztése az 1712-körüli időre tehető! Trencsén megyében élő Zay – Kolonics családok nevéhez köthető. Az akkor még nem homogén sárga vizsla kiváló tulajdonságai okán rendkívül gyorsan terjedt az ország területén.

Először a Csalóközben, majd Somogy megyében, kis idő elteltével az egész Dunántúlon. A század végére már a legelterjedtebb vizsla fajtának számított a Kárpát-medencében. Fénykora 1867-ig tartott. A kiegyezést követően megnyílt az import lehetősége, így bekerültek a nyugati divatosnak mondható, német és angol vizslák. Az elhatalmasodó divat, a „külföld imádat” következtében a még nem teljesen kiforrt sárgákat keresztezték, így fokozódott a heterogenitás.

Nagy elterjedése ellenér mindenhol más néven nevezték, jelesen vagy a tenyésztőkről, pl. Zay – Kolonics vizsla, a tenyésztők birtokáról, „Nagyszombati” vizslának hívták, nagyobb elterjedési területek esetében „Somogyi” vizsla néven váltak ismertté! Általánossá kezdett válni a „sárga vizsla” megnevezés az ország egész területén. A ma ismert néven „magyar vizslaként” először véletlenül 1914-ben Zay Imre említette. Ezt követően Ötvös Balázs vadász-kinológus érdeme, hogy 1916-tól szakmai publikációiban következetesen ilyen néven írt vizslákról, ezáltal akaratlanul is elfogadtatta az egész ország területén az új egységes magyar vizsla elnevezést.

A 19. század végére úgy tűnt, hogy végleg megpecsételődött a kiváló tulajdonságokkal bíró vizslánk sorsa. Szerencsére azonban akadtak néhányan, akik magyarok tudtak maradni és szívükön viselték a magyar vizsla sorsát. A fajta megmaradása érdekébe 1916-ban vadászokból és kinológusokból álló csoport, élükön Túrócy Tiborral felhívást tettek közzé a szaksajtóban. A fajta rehabilitációs kísérlete nem maradt eredménytelen. 1920. május. 29-én megalakult (alapszabály nélkül) a Magyarvizsla Tenyésztők Országos Egyesülete Dr. Polgár Kálmán kezdeményezésére. Ezt követően 1924-ben megalakult az Országos Vizsla Club, a fent nevezett egye-

sület beolvadásával. Döntőnek bizonyult, hogy végre meghatározták a tenyésztési célokat, egyúttal megkezdték az ideiglenes törzskönyvezést is. Rögzítették a küllemi bírálat és a vadászati alkalmasság meghatározásának értékmérő rendszerét. Neves szakemberek vezetésével kidolgozták a már régóta szükséges standardot, amely 1930-ban az OVC által elfogadásra is került. Az FCI általi nemzetközi elismertségre 1936-ban került sor, ettől tekinthető nemzetközileg is nyilvántartott nemzeti fajtának a rövidszőrű magyar vizsla. Ezen intézkedéseknek köszönhető a fajta, újra „virágzása” 1939-ben Dr. Varga Ervin kidolgozta a rövidszőrű magyar vizsla tudományos elnevezését.

Mit is takar a latin tudományos elnevezés, a „Canis acceptoris braccoides hungaricus Varga 1939”?

A „Canis acceptoris” kifejezés utalás az ősi használati módra, vagyis a sólymászatra és a fedőhálós vadászati módra, alkalmas kutyára. A „braccoides” szó takarja a nemzeti vizslánk származását, azaz utal a kopóra és egyben a rövidszőrűségre is, mivel a kopók szőrzete többnyire rövid. A „hungaricus” természetesen a magyar voltát jelenti.

A 20. század harmincas éveiben vetődött fel a vadászokban a már meglévő kiváló rövidszőrű magyar vizsla mellett egy durvább szőrű, az időjárási viszonyokkal szemben ellenállóbb fajta létrehozása. Az új, fajta kialakításának alapfeltétele volt, hogy a magyar vizsla fajtajellegét – a szőrzet kivételével – hiánytalanul magán viselje. A megálmodott új, fajta kitenyésztése Vasas József Hejőcsabán élt tenyésztő és néhány megszállott társa nevéhez köthető. Felhasználták azokat a spontán hosszabb szőrzetű szukákat, amelyeket a rövidszőrűek közül tenyésztésből kizártak és egy egyszínű barna drótszőrű német vizslakant, amely dominánsan örököltette az egyszínűséget. A következetes szelekciót követően a megmaradt utódok a rövidszőrű magyar vizsla minden előnyös tulajdonságával rendelkeztek, megőrizve a sárga színt, szőrzetük átalakult erősebb és hosszabb szálúvá. Az első sárga drótszőrű vizsla bemutatására 1943. június 6-án

került sor. Ennek tenyésztője, Gresznáryk László volt. Az OVC Tenyésztési Bizottsága megfelelő ellenőrzést, küllemi és teljesítmény bírálatok bevezetése mellett, a tenyésztést engedélyezte.

Minkét magyar vizslafajta tenyésztésére a II. világháború negatív hatást gyakorolt, újból mélypontra került. A rövidszőrű mv. tenyésztők szembesültek a beszűkült és kihalófélben lévő populáció okozta nehézségekkel. A kialakulóban lévő drótszőrűeknél pedig a fajta rögzítése jelentette a problémát. Végül 1966-ra sikerült homogenizálni az állományt olyannyira, hogy az FCI önálló fajtaként bejegyezte drótszőrű magyar vizsla néven. Ezt követően mindkét fajta paralel felfelé ívelő pályát mutatott. Az 1971-es vadászati világkiállítás és az egyidejűleg megrendezett kutya világkiállítás is pozitívan hatott a vizslázásra. Mindkét fajta hazai és külföldi népszerűsége jelentősen emelkedett, nem csupán Európa szerte, de szinte minden földrészen. Az értékesítést a MAVAD kötelékében lehetett kivitelezni! A MAVOSZ és a MEOE keretein belül kerültek megrendezésre a nemzetközi és hazai vadászkutya versenyek, vizsgák. 1974-ben Kaposváron újból megrendezték a háború után betiltott Dr. Polgár Kálmán emlékversenyt, amelyet néhány év után politikailag ismét nemkívánatosnak nyilvánítottak. 1988-ig a fejlődés töretlen volt, ennek legfőbb oka a magas fokú szakmaiság volt, ami a munka előtérbe ke-

rülésében és az igényes bíró választásban nyilvánult meg úgy a küllemi kiállításokon, mint a munkavizsgákon és versenyeken. 1990-es évekre ismét a hanyatlás került előtérbe. Különböző „nyomások” amik már nem a kutyáról szóltak eredményeként a Magyar Vizsla Klub elvesztette a bírúi kiválasztás fölötti akaratérvényesítési lehetőségét. Ennek következtében a bírálat divat centrikussá, szakmailag erősen kifogásolhatóvá vált. Előtérbe kerültek a „show” vizslák, háttérbe szorítva az ősi munkatípusú egyedeket, ezzel figyelmen kívül hagyva az értékes és egyedi belső értékmérő tulajdonságokat is. A két fajtát tenyésztő szervezetek útjai külön váltak és próbáltak újra talpra állni. Mindkét fajtánál 2000-be standardmódosítás történt, ezzel egy időben tenyésztői szemléletváltásra is szükség volt, aminek pozitív hozadéka mostanra érzékelhető.

Jelentős volt 2004. évi OGY határozat mely a kilenc magyar kutyafajtát nemzeti kinccsé nyilvánította, ezzel szinte „kényszerítve” a tenyésztőket a hagyomány tiszteletére, a fajták eredeti tulajdonságainak megőrzésére.

A tenyésztés munka centrikusságát hivatott a MEOE 2008. január 1-vel hatályba léptetett döntése, miszerint a szépség

kiállításokon elért minősítések a tenyésztésbe döntően nem számítanak. Ugyanakkor fontos a Tenyésztő Szervezeteket érintő döntés a magyar fajták vonatkozásába, a tenyésztés állami felügyelet alá tartozása. Jelentős esemény 2016. június 17-én a Magyar Értéktárba, majd 2017. március 22-én a Hungarikumok népes családjába kerülés.

Mindezek a tények minden magyar vizsla tenyésztőt és tartót, illetve bármilyen munkára „munkatársként” alkalmazó kutyavezetőt arra jogosítják, hogy büszke legyen és becsülje a nemzeti fajtáinkat.

Végre elértünk arra a szintre, amikor az elv nem a „merjünk kicsik lenni”, hanem bátran, megfelelő szakemberek irányításával összeállított irányelvek alapján képviseljük fajtáinkat, határozzuk meg a tenyésztési elvárásokat a világ minden részében. Jogos elvárás, hogy fajtagonozó nemzetként a mi elvárásainkat kell népszerűsíteni és mindenütt a világon terjeszteni. Szabaduljunk meg az eddigi gyakorlattól, hogy megfelelési kényszer alatt, külföldi elvárások szerint tevékenykedjünk saját fajtáink tenyésztésekor. Ezt a célt kell, hogy tükrözze a Magyar Vizslák Világszövetségének megalakítása. Ehhez a munkához a szakértelmen kívül, hatalmas akarat és teherbírás valamint megfelelő alázat szükséges.

Nem szabad elfelejteni, hogy ez a feladat a magyar vizslákról szól és a vizslákért végzendő, félre téve az egyéni az egyesületi érdekeket. Eredményt csak a saját munkánk magas szintű végzésével érhetünk el. A fajtáink és tenyésztőik megérdemlik a világ minden részéről történő elismerést. Minden - a világszövetségben, munkát vállaló - szakembernek, tenyésztők és vadászkutya vezetőknél eredményes munkát és kitartást kívánunk.

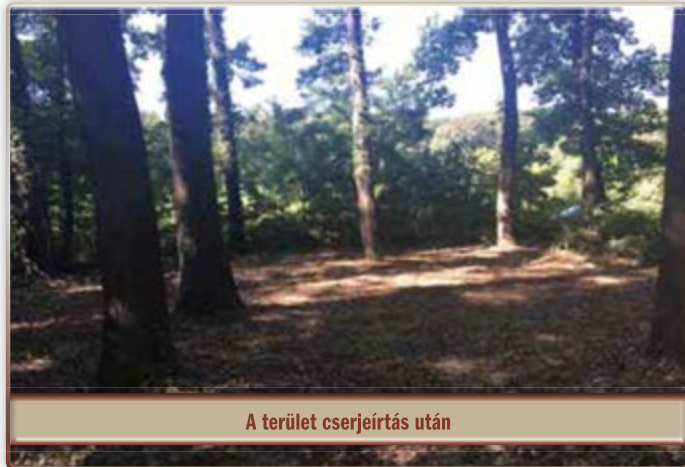
*Pomázi Ágoston
kynológus
rovatvezető*

„Ismerd meg a Vadászokat Ifjúsági Program” a Zaranyi erdőben

A terület cserjeirtás előtt

A terület cserjeirtás után

Ifjúsági oktatóközpontot, gyermekek táboroztatására is alkalmas kis objektumot hoz létre a Somogy Megyei Vadászok Szövetsége és az OMVK Somogy megyei Területi Szervezete a Kaposvár melletti Zaranyi erdőben. A bázis a Honvédelmi Minisztérium – mint tulajdonos – hozzájárulásával, a Kaszó Zrt., mint vagyonkezelő támogatása mellett az „Egy a Természettel Vadászati és Természeti Világkiállítás” Programiroda és az OMVK finanszírozásával valósul meg.

2020-ban a Somogy Megyei Vadászok Szövetsége belépési és együttműködési megállapodást írt alá egy, a Sefag Zrt. által életre hívott konzorciumba, amelynek célja a 2021-es „Egy a Természettel” Vadászati és Természeti Világkiállítás vidéki helyszínéként, Somogy megye vadászai értékeinek minél szélesebb körű bemutatása, valamint vadgazdálkodással kapcso-

latos maradandó dolgok létrehozása volt. A konzorciumon belül a Szövetség sikeresen pályázott az idei évben az oktatóbázis létrehozására, júniusban megkaptuk az aláírt támogatási szerződésünket, augusztusban meg is kezdődtek a munkálatok. Első körben egy 25 X 25 m-es területrészt került kitérésre egy idős, festőien szép cseres – vöröstölgyes állományban. Az állomány alatt cserjeirtás és kíméletes tereprendezést követően ledöntésre kerültek az épületet esetlegesen veszélyeztető száraz fák, vagyonvédelmi

kerítés került kiépítésre, valamint folyamatban van az elektromos hálózat kivitelezése is. A tervezett objektum további munkaműveletei során megépítésre kerül egy kisméretű faház (víz, villanyal ellátott) és egy hozzá kapcsolódó filagória, ahol ismeretterjesztő oktatásokat, nyári napközis táborokat tudunk tartani a természetre, vadászatra fogékony ifjúság számára. A terveink szerint tanösvény is készül a vadászati berendezéseinket bemutató, és a hely alkalmas lesz kürtös, íjász, vagy kutyás táborok, tanfolyamok természetes környezetben való szervezésére is. A hely sorompóval ellátott honvédségi terület, amelyen aszfaltozott utak futnak, megkönnyítendő a közlekedést. Terveink szerint az átadást a Világkiállítás évére, 2021-re datáljuk, és jövő nyáron szeretnénk már beindítani a táboroztatást is.

Kemenszky Péter

Gépi földmunka

Kerítésépítés

A jövő esztendő nagyon fontos év lesz nekünk vadászoknak. Ugyanis 2021-ben kerül megrendezésre az "Egy a természettel" Vadászati és Természeti Világkiállítás. Sajnos a járvány okozta bizonytalanság itt is érezteti hatását, de reméljük, hogy a világkiállítás kezdetén már korlátozások nélkül lesz megrendezhető minden tervezett program. Minden vadász életében rendkívül ritka alkalom egy hazai rendezésű vadászati világkiállítás. Ennek kapcsán kérdeztem Glück Balázst a Magyar Vadászíjász Egyesület titkárát, hogy nekünk vadászíjászoknak milyen lehetőségeket rejt ez a különleges alkalom.

Milyen szerepe lesz a hagyományos vadászati módoknak a vadászati világkiállításon?

Onnan kezdeném a választ, hogy miután 2015-ben legális vadászati mód lett az agarászat és az előltöltő fegyver vadászat, egészséges büszkeséggel mondhatjuk – a legálisan gyakorolható hagyományos vadászati módok száma alapján – hogy a magyar vadászati kultúra világviszonylatban a leggazdagabbak, legszínesebbek közé tartozik. Tehát van mit megmutatnunk a világnak.

A tervek szerint az összes hagyományos vadászati mód egy csarnokban lesz bemutatva. Ez a koncentrált jelenlét talán a hazai vadászok számára is látványosabban, és hatásosabban mutatja be mindazt a „vagyon” amivel rendelkezünk. Feltétlenül meg kell említeni – ha már a szerepünkre kérdeztél rá – hogy a nem vadászók számára a hagyományos vadászati módok bemutatása mindig nagy érdeklődésre tartanak számot. Gondoljunk csak bele mennyiféle érdekességet vonultatunk

A járvány okozta kényszerű tavaszi, nyári szünet a solymászokat is érzékenyen érintette. Az utazási korlátozások miatt a tenyésztők fiatal madarai a külföldi solymászok számára nem voltak elérhetők, a hazaiak számára pedig az ügyintézés nehézségei tették még keserűbbé a mindennapokat. Továbbra is a solymászat jogi helyzetének rendezése a központi feladatunk. Sajnos úgy tűnik a lehetőség a rendezésre, amit a világkiállítás kapcsán reméltünk elúszik. A képviselőink nem követik a valós igényeinket nem az érdemi kérdésekkel foglalkoznak. Az elengedhetetlen változtatások számára nem találunk fogadó készséget ugyanakkor óriási támogatásokat kapnak lényegtelen, múlandó dolgok. Sajnos úgy tűnik, sem a solymászat képviselőinek sem a hatóságoknak nem célja a solymászat fennmaradását

2021 Vadászati világkiállítás

fel. Ragadozómadarakat, kutyákat, korhű fegyvereket, íjakat, és mindezeket valóságos körülmények között láthatják a nézők munka közben.

Szerepünk van továbbá abban is, hogy a világ agarászainak, solymászatának, előltöltő fegyvereseinek, csapdázóinak, íjászaik otthont adjunk a kiállítás idejére. Ez a rendezvény alkalmat ad arra, hogy egyfajta világtalálkozó is legyen mindez. Gondolatokat, tapasztalatot cseréljünk és ápoljuk a kapcsolatainkat a világban élő vadásztársainkkal.

Kinek szól a világkiállítás?

Csak nagyon sablonos választ tudok adni. Mindenki. Amióta az eszem tudom büszke vagyok arra hogy vadászom. Azoknak akik érdeklődőként kíváncsiak erre a szenvedélyre nagy lelkesedéssel próbálok mindent elmagyarázni, mert meg vagyok győződve arról – és ez a tapasztalatom is – hogy a részletes ismeretek megszerzése után nagyon kevesen maradnak csak akik továbbra is előítéletesek velünk szemben. Van tehát értelme az ismeretterjesztésnek, és szerencsére ahogy említettem van is mit megmutatnunk a világ számára. Az ismeretterjesztésen felül ez a rendezvény lehetőséget nyújt arra is, hogy a magyar vadgazdálkodás ismét felhívja magára a világ figyelmét. Azzal hogy a világ nyitott lett, a verseny is óriási lett az ágazatban. Szükség van tehát arra, hogy elhelyezzük magunkat ismét a világ vadászati térképén és a helyiértékünket növeljük.

Milyen programokkal, kiállításokkal lehetne látványossá tenni a vadászíjász szekciót?

Nagyon fontosnak tartok néhány alapvetést. Egyrészt, hogy ez egy többnyelvű rendezvény lesz, így fontos hogy a programokat minél kevésbé kelljen narrálni. Olyan programokat kell csinálnunk amelyekben mind nagyobb mértékben a cselekmény a közlés nyelve. Lehesse érteni, hogy mi történik hosszas magyarázatok nélkül is, hiszen lehetetlen az összes résztvevő nemzet látogatói számára lefordítani mindent.

Ahogy említettem az ismeretterjesztést nagyon fontosnak tartom. Vannak bizonyos előítéletek a vadászíjászattal kapcsolatban amiknek a cáfolatát látványos eseményekkel lehet megjeleníteni a közönség számára. Úgy gondolom, hogy a meggyőzés nyelve itt sem az amit az ember hall, sokkal inkább az amit lát. Kell tehát legyen egy látványos válaszunk minden ilyen véleményre, vádra, előítéletre, így az ismeretterjesztés párosulhat a szórakoztatással.

A hagyományos vadászati módok sajátja, hogy elképesztően gazdag az eszközeink evolúciója. Ha pedig a világot szeretnénk léptéknek tekinteni, akkor egy nagyon látványos kiállítás születhet az eszközeinkből, hisz az új a modern ember születésétől létezik.

*Harnos Tibor
rovatvezető*

Solymászat

biztosító jogszabályi rendezés ezért más utakat kell találni a megoldásra.

Ezekkel együtt akármennyire nehezítik a helyzetünket, a madarak körül nem állhat meg az élet. Véget ért a tenyészidény, munkába vettük a repíteni kívánt fiatal madarakat, lassan az öreg madarak is befejezik a vedlést, kezdődhet a vadászat. Reméljük ebbe nem szól bele a járványhelyzet. Ugyan a nagy országos rendezvényeket lemondták, de azért szerencsére kisebb összejövetelekre hívnak bennünket a madarainkkal, így a bemutatóin láthatóak lesznek országsszerte.

Ki kell emelnem, hogy az idén novemberben is megrendezzük a keszthelyi

Vadászati Múzeum közreműködésével a szokásos Solymászati Nyílt Napot ami tulajdonképpen egy bemutató solymászat. Ide várunk mindenkit, akit érdekel ez a hagyományos vadászati mód, aki látni szeretné, hogyan zajlik egy solymászat az elejétől a végéig. Látható lesz a különböző ragadozó madarak, kutyák, solymászok munkája, sikerei esetleges kudarcai, tehát egy valódi solymászatot vehetnek részt.

Várunk mindenkit szeretettel!

*Lóki György
Elnök
VKE Solymász Rend*

VADÁSZVIZSGÁRA FELKÉSZÍTŐ TANFOLYAM INDUL!

18 év alatti,
még tanulói
jogviszonnyal
rendelkezők
50%-os
diákkedvezményben
részeshetnek!

Eng. szám: 04.3/1759-9/2014.
MK. eng.: 00716-2008.

A Somogy Megyei
Vadászok Szövetsége
szervezésében
vadászvizsgára felkészítő
tanfolyam indul

három helyszínnel, párhuzamosan:

Barcs-Középrigőcon 2021. február 11-én,

Kaposváron 2021. február 16-án,

Siófok-Balatonszabadiban 2021. február 12-én.

A tanfolyam Állami Vadászvizsgával és pszichológiai alkalmassági vizsgával zárul.
A 100 órás tanfolyam elméleti és gyakorlati foglalkozásokból áll.

Elméleti foglalkozás

(időtartam: 70 óra, 80 %-ban kötelező részvétellel):

Témakörök: a vadászat gyakorlásának személyi és tárgyi feltételei, fegyverismeret, ballisztika, vadászifegyver biztonságos kezelése, balesetvédelem, lövőtérülések ellátása, elsősegélynyújtás, vadbetegségek, lövőtér vad kezelése, felhasználása, kezelés higiéniája, vadászható emlős és madárfajok, védett fajok, vadászati módok, eszközök, vadászkutyák, a természetvédelem jogi rendelkezései, gyakorlati feladatai, vadászati hagyományok, vadászati kultúra, vadgazdálkodás, vadgazdálkodási berendezések, trófeabírálat, a vadászati igazgatás rendszere, a vadászati jog legfontosabb rendelkezései, jogszabálysértések szankciói.

Gyakorlati foglalkozás

(időtartam: 30 óra, 100%-ban kötelező részvétellel):

elsősegélynyújtás, gyakorlati lövész elöltti kötelező lögyakorlat, vadászterületen vadgazdálkodási és vadászati berendezések komplex bemutatása, vadászati módok modellezett bemutatása.

A tanfolyammal kapcsolatban érdeklődni, illetve jelentkezni a
sm.vad.szov@gmail.com e-mail címen,
vagy a 82/526-287-es telefonszámon lehet!

SPECIÁLIS KEDVEZMÉNY
Diákkedvezmény
Autó- és oktatóválasztási lehetőség
• Kaposvár
• Marcali

Ha nálunk vezet, biztosan vezet...
Szaktanfolyamok: Gépkocsizás, kiegészítő, parkgondozás, kerékpártartás, hulladékgyűjtő- és szállító, taxi gépkocsivezetés, taxi vállalkozás, Gál, tehergépkocsi- és autobuszvezetés alap és továbbképzések. Személy és tehergépkocsizás.

Autóvezetői tanfolyamok indulnak:
2020. október 07.; 2020. november 04.; 2020. december 02.

Kategóriák:
K, T, AM, A1, A2, A, B, B+E, C, C+E, D

7400 Kaposvár, Zárda u. 14.
Tel: 82/494-100 Mobil: 30/217-2539
8700 Marcali, Petőfi u. 17.
Tel: 85/410-647 Mobil: 30/947-2666, 30/929-2555
web: www.meiszterics-autosiskola.hu
e-mail: info@meiszterics-autosiskola.hu

HÍVD MOST!
85/410-647

**ÚJ HELYRE
KÖLTÖZTÜNK!**

**Üzletünk megtalálható
Zárda u. 22.
szám alatt!**

Nagyobb áruválasztékkal várok
minden kedves vásárlót!
Telefon: 30/334-2841

A SOMOGY MEGYEI VADÁSZKAMARA és a SOMOGY MEGYEI VADÁSZOK SZÖVETSÉGE LAPJA

Felelős kiadó:

OMVK SM TERÜLETI SZERVEZETE

Tel./fax: 06 82/526-288, 82/526-287

e-mail: vadaszkamara.somogy@gmail.com

www.omvk-somogy.hu

Felelős szerkesztő:

Kemenszky Péter titkár.

A szerkesztőbizottság tagjai:

Pomázi Ágoston (kynológia)

Harnos Tibor (íjászat)

Lóki György (fősólymász)

Nyomtatás:

Corvina Nyomda Kft.

7400 Kaposvár, Raktár u. 23.

Nyomtatás időpontja: 2020. szeptember 17.

Sajtótermék ISSN száma: 91/ISSN/2011